

RITUALURI

LARISA BĂLAN

Nu sunt spectatori surzi sau orbi
Când ritualul începe
Când încep să mă curăț de dragoste...
De sacrificii vechi, de umbre sfinte,
De îngeri, de demoni
Și mai ales de oameni.

Am rămas în genunchi
Și am pus urechea pe pământul ud
Cu mâinile legate la spate
Am început să ascult...
Șoaptele albe ce-mi descriu cerurile goale
Și blesteme, incantații,
Ale raiului păcate,
Pe care dansam în semicercuri...

Amuzante vorbe ce s-aud în noapte,
Peste sufletul cald noaptea-ncet răsare...
Îmi curge o lacrimă roșie
Din ochiul gri al inimii înjunghiate...
I s-au șters amintirile toate,
A uitat ce s-a-ntâmpnat
De dragostea inutilă s-a curățat...

Ritual împlinit!
Vremurile au început d-atunci a curge
Și parcă am îmbătrânit un pic
Am început să prind rădăcini,
Doar sufletul nu mi-a-ncolțit...
...L-au scos și l-au aruncat
Ca pe un fruct uscat...

Nebunii toți au început să rădă
Când m-am ridicat la cer
În formă de stejar...
Un copac solitar
Aruncat pe câmp în bătaie de vânturi
Și udat cu inimi
Din care au fost stoarse
Toate iubirile împlinite.

Doar așa am înfrunzit în primăvară...